

vzhůru do
kulturního dění

■ **Zasněžená romance s Pavlem Trávníčkem ŽATEC (kf)** - Městské Divadlo Žatec uvede v pondělí 17. prosince další zajímavé představení. Zhlédnout můžete novou verzi swinovéhoho muzikálu Glenna Millera v úpravě Gustava Opustila, kterou tentokrát nastudovalo divadlo Skelet. Režie a ztvárnění hlavní role se ujal známý český herec Pavel Trávníček. V muzikálu dále hrají Rudolf Kubík, Marcel Vašínska, Jan Přeučil, Martina Hudečková a další. Pořad začíná již tradičně v 19:30 hodin.

Rojení pohádkových bytostí...

Ve středu 5. prosince se již tradičně zámecká zahrada v Postoloprtech přeměnila v Pohádkový les. Konala se tam totiž stejnojmenná akce Domu dětí a mládeže Postoloprty. Zástupy dětí vítali Vodník, Upír, Červená Karulka, Mach a Šebestová, zajičci, paní Noc a v neposlední řadě Mikuláš s andělem a čertem. Na děti čekala spousta soutěží, za které dostávaly od pohádkových bytostí malé sladkosti a při odchodu veliké překvapení. „Každý rok do našeho pohádkového lesa přijde na tři sta dětí - místních i přespolních. Není tomu jinak i letos,“ řekla ředitelka DDM Postoloprty Hana Valentová. Například Jiřinka Barešová zavítala do pohádkového lesa z Výškova, Štěpánka Konvalinková z Loun se trochu bála i anděla, recitovat jí pomáhala maminka. Pohádkové putování Patrika Brzobohatého (na snímku) začínalo u Vodníka - Patrika Procházky - chytáním zlaté rybky, a přihlížel i Upír - Vojta Šarközy. **(bal)**

FOTO ALLA BALOVSKA

Příjemně hořké Vánoce pro gurmány

Pivovar Louny dává na trh předvánoční speciály - 13° a 16°

LOUNY - Milovníci speciálních hořkých piv si před Vánocemi přijdou na své. Dvě zcela nová, výrazně hořká speciální piva připravil pro předvánoční trh pivovar Louny, který patří do skupiny Drinks Union. „V obou případech jde ověřimečně hořká speciální piva. Prvním je hořký speciál Louny 13°, druhým pak extra hořký speciál Louny 16°,“ řekl ředitel pivovaru Louny Daniel Urban. Podobně silná piva se podle historika pod značkou Louny ještě nikdy neprodávala.

Pivo se na předvánočním trhu objeví jen v omezeném množství. „Pivo je uvařené z nejvyššího chmele pocházejícího z lounského chmelářské oblasti. Oba hořké speciály jsou uvařené již od července letošního roku.

V ležáckých sklepích pak zraly téměř 120 dní,“ uvedl ředitel pivovaru Louny.

Dodal, že na trhu se objeví po 150 hektolitrech každého typu hořkého speciálu. „Chtěli jsme dát lidem, kteří mají rádi pivo

Louny, něco navíc, aby si mohli vychutnat vysoce kvalitní pivo. Hořké speciály budou čepovat vybrané restaurace na Lounsku, Chomutovsku a Mostecku,“ doplnila marketingová manažerka značky Louny Daniela Klančíková. Podle ní společnost Drinks Union uvažuje o tom, že pokud by se piva osvědčila, mohla by se na trhu objevovat pravidelně. „Vše záleží na tom, jak našim zákazníkům zachutná. Věříme ale, že na takto výjimečných pivech si milovníci

piva Louny skutečně pochutnají,“ uvedla. Dodala, že pivovar připravil pro sváteční chvíle ještě novoroční polotmavý Lounský ležák.

Podle historika pivovarnictví Petra Žižkovského značka Louny podobně silná piva nikdy neměla. „Podle dochovaných záznamů bylo nejsilnějším pivem lounská 12°, kterou vaří pivovar i dnes, ovšem pod názvem Louny - světlý ležák,“ uvedl historik.

Josef Vejlupek,
manažer komunikace

V Peruci se poprvé slavnostně rozsvítil vánoční strom!

„Bydlím na Peruci už třicet pět let, ale ještě nikdy se strom takhle slavnostně nerozsvěcoval!“

To byly nejčastější poznámky lidí, kteří se sešli na peruckém náměstí v pondělí 3. prosince, aby byli přítomni rozsvícení vánočního stromu. Strom darovala obci paní Helena Slámová, roz. Radostová z Hřivčic. Do země jej „usadili“ pracovníci úřadu městyse, ozdoby a řetězy vyrobili děti z mateřské školky, osvětlení zajistila firma Elmont-Vladimír Halama, Peruc a celou oslavu zinscenovalo Sdružení rodičů Dubínka pod patronací kulturní komise Rady městyse Peruc. Ženy ze sdružení připravily také malé pohoštění - horký čaj a vlastnoručně upečené vánoční cukroví.

Po zahájení a uvítání přítomných se ujal slova starosta městyse Antonín Lanc, který hovořil o adventním čase, jenž nás naplňuje tajemným očekáváním. Hovořil o lásce, o krásných okamžicích u vánočních stromků se svými nejbližšími, o radosti obdarovaných i darujících, o vzájemných setkáváních... Všem popřál

krásné Vánoce plné štěstí, zdraví a pohody a splnění všech přání, i těch nevyslovených. Poté rozsvítil krásný mohutný strom, na kterém nechyběly ani ohromné prskavky.

Po vystoupení starosty a rozsvícení vánočního stromu začal slavnostní program. Na Peruci máme tu výhodu, že nemusíme

zvat žádné umělce, máme v obci své - naše děti! Nejdříve přítomné potěšili hudebníci z Království hudby a veselých písniček se svými flétničkami pod vedením učitelky Pavly Čandrové, a potom následovalo vystoupení pěveckého sboru při Základní škole Peruc se svou vedoucí Monikou Gajdošovou. Bohužel, při poslední písničce se strhl mohutný liják, který krutě ukončil tyto slavnostní okamžiky...

Napečené cukroví bylo ale zachráněno, a děti ho mohly ochutnat na Mikulášské diskotéce v neděli 9. prosince na sále Pohostinství U Matějků, kde kromě Mikuláše a čerta děti na-

vštívil i Klaun Kristián se svým hudebně-zábavním programem plným her, hudby, radosti a smíchu.

Za kulturní komisi
Helena Halamová

P.S.

Vzhledem k útku před deštěm jsme nestačili poděkovat všem, kteří se na této krásné akci podíleli. Kromě výše uvedených děkujeme paní Běle Součkové z Hostince U Zámku za poskytnutí el. proudu a úkrytu před deštěm, panu Vladimíru Matějkovi za zapůjčení várnic na čaj, obětavým učitelkám se svými dětmi a v neposlední řadě panu starostovi za krásná slova...

SR Dubínka

Rušiteli klidu byly nejen osoby vojenské

Vedle bezpečnostních orgánů (příslušníci Sboru národní bezpečnosti) se na zajišťování klidu a pořádku v obcích podbořanského okresu významně podíleli také příslušníci československého zahraničního armádního sboru, pro něž se vžilo označení „Svobodovci“ (podle generála Ludvíka Svobody, pod jehož vedením se tento sbor v SSSR v roce 1944 zformoval). Pamětníci označovali tyto vojáky jako „rázné hochy, kteří neváhali střílet“... V některých případech ovšem rovněž přicházeli o život nevinní lidé.

■ **Mentálně postižená přišla o život**

K nešťastné události došlo 9. září 1945 v obci Kněžice. Slabomyslná německá státní příslušnice Amálie Sacherová se v tento den vracela z Měcholup do Kněžic. Po příchodu do obce byla zastavena vojenskou hlídkou, kterou tvořili svobodník Emil Lanc a vojn Václav Kilčuk. Ačkoliv byla třikrát vyzvána, aby zůstala stát, neuposlechla a šla proti hlídce dále. Když Lanc použil za účelem zjištění neznámé osoby elektrickou svítilnu, tato učinila rukou, v níž držela 1 metr dlouhou lať, pohyb, o němž Lanc předpokládal, že neznámá osoba je ozbrojena a připravuje se k útoku na něho. Lanc vypálil ze své služební pistole 1 ránu ze vzdálenosti 28 metrů, po níž osoba klesla k zemi. Po příchodu k neznámé osobě Lanc zjistil, že se jedná o ženu, která nesla lať dlouhou 1 metr a zlomenou ná-

sadu od hrábí. Případ ihned ohlásil svému nadřízenému, rotnému Josefu Werichovi, veliteli stáže 4. roty 1. praporu vojenské skupiny čsl. zahraniční armády v Žatci.

■ **Muzikantům zabavili nástroje** Příslušníci Svobodovy zahraniční armády velmi často pořádali bez povolení taneční zábavy, jichž se účastnili také obyvatelé německé národnosti. Jako příklad uveďme taneční zábavu v Podlesici, konanou dne 4. listopadu 1945 v tamním hostinci Karla Kallaracha. Tohoto podniku se zúčastnily dvě Němky a jako hudebníci zde účinkovali dva váleční poškozenec německé národnosti z Vitčic, kteří si vydělali každý 280 korun. Bohužel ale přišli o své hudební nástroje - tahací harmoniku, velký buben a činely - které jim zabavil strážmistr Antonín Šťastný z Maštova a odevzdal je do úschovy Místní správní komisi ve Vitčicích.

■ **K osvoboditelům s láskou** Vojenské osoby ovšem nelze jednoznačně označit za hlavní „rušitele“ klidu a pořádku. Podněty ke konfliktům často vycházely od starousedlých obyvatel německé národnosti.

Tak například německá státní

příslušnice Arnoštka Gauderová z Hluban byla zajištěna ve sběrném středisku v Podbořanech vzhledem k svému nepřístojnému chování a rušení veřejného pořádku. K výše jmenované totiž denně přicházeli ruští vojáci, které k sobě zvala a s nimiž

udržovala intimní poměr. Stejně služby byly vyžadovány také od ostatních žen v Hlubanech; když tyto odmítaly, vojáci ihned stříleli a ohrožovali náhodně kolemjdoucí občany. Dne 29. srpna 1945 došlo v domě A. Gauderové ke rvačce mezi rudarmějci, přičemž byl jeden z nich vážně zraněn. Při vyšetřování případu se Gauderová

přiznala, že kni ruští vojáci často docházejí a že se často poperou. Velitelství sběrného tábora pro Němce v Podbořanech označilo A. Gauderovou za „nežádoucí osobu“ a navrhlo její urychlený odsun do Německa.

■ **Ke konsolidaci velmi zvolna**

Z výše uvedených případů je zřejmé, že poválečná doba na Podbořansku byla plná neklidu a napětí. Ke konsolidaci poměrů docházelo velmi zvolna a ani po odsunu obyvatelstva německé národnosti nebyla nouze o konflikty. Dosídlenci z vnitrozemí často uráželi bývalé příslušníky čsl. zahraničního armádního sboru a obviňovali je ze zavinění zmatku v pohraničí. Rada demobilizovaných svobodovců také často pod vlivem neutěšených poměrů v obcích spáchalo sebevraždu, rozbujelo se pálení lihu a opilství... Navíc dlouho nebyla dorešena otázka reemigrace rodinných příslušníků bývalých vojáků.

Tento seriál vznikl na základě publikace „Podbořany. Dějiny města a okolních obcí“ z roku 2001, jejímž autorem je Jan Smetana, a materiálů z archivního fondu Okresní národní výbor Podbořany.

Připravila Jana Kuprová,
Státní okresní archiv Louny

dopisy

Frankfurtský čas v Postoloprtech

„Děkanství Postoloprty se kvůli časté poruchovosti věžních hodin na kostele rozhodlo zajistit moderní elektronický stroj pro věž. Požádalo proto městský úřad o dotaci na tuto akci, neboť stávající hodinový stroj v roce 1994 pro kostel také zajistilo Město Postoloprty. Vyřízení žádosti se protáhlo na celý rok a teprve v říjnu bylo jednáním se starostou města a Děkanstvím dosaženo dohody o spoluúčasti na financování nových elektronických hodin, což schválilo také zastupitelstvo města. Děkanství objednalo nový elektronický systém hodin, přičemž firma ELEKON Vyškov na Moravě vystavila smlouvu s termínem dodání do 14. prosince 2007. Pracovníci ELEKONu se dostavili ve středu 28. listopadu, odpojili stávající mechanický hodinový stroj a instalovali elektronické zařízení hodin. Záruční lhůta zařízení je 24 měsíců. Čas hodin je napojen na hodiny Frankfurtu. Dej Bůh, aby toto nové zařízení hodin dobře sloužilo všem občanům města. Děkanství děkuje Městu Postoloprty za finanční spoluúčast na zajištění těchto věžních hodin.“

Rudolf Prey, děkan, Postoloprty

Sliby se maj plnit... nejen o Vánocích!

„V rámci výročí 90 let lounského skautingu se členové střediska zavázali, že pomohou při úklidu prostranství výstaviště za noclehy pro účastníky oslav. Až třetí termín se povedl.

1. prosince se před skautským domovem Bašta sešlo přes 35 pomocníků. Pomoci přišla i novinářka s hráběmi. Podle pokynu pana správce Houšky se začalo uklízet kolem bývalého přírodního divadla. Pan Houška jezdil malým traktorkem, kterým odvážel hromady listů. Na starání mimo listů bylo mnoho odpadů, sklenice, hadry, boty, železo a kameny. Podle pana Houšky se tu neuklízelo několik roků, a těší se na jaro, až se stráž zazelená. Tak jsme splnili svůj skautský slib. Malé pohoštění a čaj účastníkům přišly vhod. Několik nejlepších pomocníků bylo pasováno titulem Hrabě - Hraběnka.

Přijeli mezi nás příslušníci městské policie se dvěma psy, se svou poučnou ukázkou. Těž byla i ukáзка práce místního hasičského záchranného sboru Louny. Ukázka na výsuvném žebříku byla pro nás účelná. Požárníci odstranili nad naši budovou staré suché větve. Tímto moc děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

A nakonec bylo malé posezení v naší čajovně, při čaji a pernicích (upekla sestra Břejlová - Piskle), ukázce starých historických fotek a dokumentů. Soutěžilo se o titul Historik. Na hodinkách už bylo 16 hodin a návrat domů byl trochu smutný. Kéž opět někdy jindy se v tak velkém počtu sejdem! Nazdar.“

Standa Procházka, vůdce střediska Louny

Děti vezly na trhy své výrobky

„Na naší Základní škole v Panenském Týnci již čas adventní dávno započal. První akcí, na kterou se žáci se svými učiteli už delší dobu připravovali, byly 1. prosince adventní trhy ve Smolnici. Konaly se u příležitosti slavnostního rozsvícení vánočního stromu. Žáci 1. i 2. stupně zde prezentovali své výrobky z hodin výtvarné výchovy, pracovních činností, ale také ty, které vyrobili se svými třídními učiteli až po vyučování. Každý přichodí si mohl nakoupit od dětských prodavačů nebo si jenom prohlédnout různé druhy svícňů, ovavě svíčky, adventní věnce, malované skleněné lampičky a spoustu dalších typicky vánočních dárečků.“

Hana Kačerová, učitelka ZŠ Panenský Týnec

Zážitek ze Slavětína

„Dne 2. prosince v neděli oddíl TOM Louny - Výrové a Konici jeli do Slavětína. Navštívili jsme dům Konstantina Biebla. Další byl kostel a bylo nám umožněno zhlédnout zvony. Zastavili se u menhiru. Navštívili jsme selskou usedlost pana Suchého. Pro děti i dospělé byl to zážitek... Krávy, telata, ovce, lamy a pštrosi!“

Jiřina Chloubová, Hřiškov

Poválečný Babylon na Podbořansku IV.

REPROFOTO AUTORKA

Odsun obyvatelstva německé národnosti z Podbořanska v roce 1946.